

മതങ്ങൾക്കൊരു പൊതുവഴി

ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ്

ഹിന്ദുത്വവും ഹൈന്ദവ സംസ്കാരവും

ക്രൈസ്തവ ദേവാലയങ്ങൾക്കും സേവനകേന്ദ്രങ്ങൾക്കുമെതിരെ ഒരീസയിലും കർണാടകയിലും ഉണ്ടായ ആക്രമണങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു ദേശീയ ചർച്ച ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുകയാണല്ലോ. മാധ്യമങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും ഈ ചർച്ചയുടെ ഗതി നിർണ്ണയിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇതിൽ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നങ്ങളിലൊന്ന്, ഒറ്റപ്പെട്ട സംഗതികളെ സാമാന്യവൽക്കരിക്കുന്നു എന്നതാണ്. “ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീംകളും തമ്മിൽ സംഘർഷം”, “ക്രൈസ്തവർ ഹിന്ദുക്കൾക്കെതിരെ”, “ഹിന്ദുക്കൾ ക്രൈസ്തവരെ ആക്രമിക്കുന്നു” എന്നീ തലവാചകങ്ങളിലൊക്കെ കാണുന്ന സാമാന്യവൽക്കരണം വളരെ അപകടകരമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഹിന്ദുത്വവാദം ഉന്നയിക്കുന്ന വിശ്വഹിന്ദുപരിഷത്ത്, ആർ.എസ്.എസ്, ബജ്ജ് ടെർഗ്ഗ് തുടങ്ങിയ തീവ്രവാദി സംഘടനകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. അവർക്ക് ഒരു പറ്റം അനുയായികളുമുണ്ട്. അവരിൽ അണികളെ കണ്ടെത്തുന്ന രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദു എന്ന ഏകപദത്തിനു കീഴിൽ ഇന്ത്യയിലെ എൺപതു ശതമാനം ജനങ്ങളെയും ഒരുക്കാൻ ഹിന്ദുത്വവാദികളും മാധ്യമങ്ങളും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അത് അപകടകരമായ സാമാന്യവൽക്കരണമാകുന്നു. കാരണം ഹിന്ദു എന്ന് സ്വയം വിളിക്കുന്നതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് 3000 വർഷത്തെ ഉദാരവും കൂലീനവുമായ സംസ്കൃതിയെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. എന്നുപറഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടേതിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായ വിശ്വാസങ്ങളും അചാരങ്ങളുമുള്ള എല്ലാമനുഷ്യരേയും സ്നേഹത്തോടും ആതിഥ്യമര്യാദയോടുംകൂടെ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറാവുന്ന ഭാരതീയ സംസ്കൃതി എന്നർത്ഥം. ഇതാണ് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ അന്തസ്സം.

ക്രൈസ്തവർ നാനാത്വം

ഇതുപോലെ തന്നെ ക്രൈസ്തവർ എന്ന ഏകപദത്തിനുകീഴിൽ വളരെയേറെ വിഭിന്നമായ നിലപാടുകളും പാരമ്പര്യവും പശ്ചാത്തലവുമുള്ള പല സഭകളേയും ഒന്നായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന അപകടകരമായ സാമാന്യവൽക്കരണമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി കേരളത്തിൽ കഴിഞ്ഞ രണ്ടായിരം വർഷങ്ങളായി നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു പരമ്പരാഗത ക്രിസ്തീയ സമൂഹമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കൊളോണിയൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയോ സൈനികശേഷിയുടെയോ അക്രമാസക്തമായ സംഘടനയുടെയോ പിൻബലത്തിലല്ല അവർ ക്രൈസ്തവരായത്. ഇന്ത്യയിൽ ആരംഭിച്ച ഏഷ്യയിൽ മുഴുവൻ പ്രചരിച്ച ബുദ്ധമതം പോലെ, സമാധാനത്തിന്റെയും കാര്യത്തിന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെ അക്രമരഹിതമായ പ്രചരണം മൂലമാണ് ഇവിടെ ആദ്യം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ടായത്.

എന്നാൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി പോർച്ചുഗീസുകാരും പിന്നെ ഫ്രഞ്ചുകാരും ബ്രിട്ടീഷുകാരും മറ്റും ആരംഭിച്ച കൊളോണിയൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഫലമായി ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പഴയ ക്രിസ്തീയസഭയെ അവർ ഭിന്നിപ്പിച്ച് കുറെയേറെ ആളുകളെ കൂടെച്ചേർത്തു. അവർണ്ണരായ ബഹുസഹസ്രം ആളുകളെ പുതുതായി ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ സൈനികശേഷിയും പാശ്ചാത്യമേധാവിത്വവും യൂറോപ്യൻശൈലിയും എല്ലാം ക്രിസ്തീയതയുടെ ഭാഗമായി കരുതപ്പെട്ടു. ഈ കൊളോണിയൻ ശക്തികളും അവരുടെ നാടൻ പിണിയാളുകളും ഇന്ത്യയിലുണ്ടായിരുന്ന പുരാതന ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെ വെട്ടിമുറിച്ച് ക്ഷണങ്ങളാക്കുകയും വിദേശമേൽക്കോയ്മകൾ അടിയറവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇനിയും വേറൊരു കൂട്ടം ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്. അത് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ആരംഭിക്കുകയും പുരാതന ക്രൈസ്തവസഭകളുടെ പല വിശ്വാസങ്ങളെയും തള്ളിപ്പറയുകയും അമേരിക്കയിൽനിന്നുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായം കൊണ്ട് തീവ്രമായ “സുവിശേഷ” പ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന സംഘങ്ങൾ. പെന്തക്കോസ്തം-ഇവാഞ്ചലിക്കൽ വിഭാഗങ്ങൾ എന്നു പൊതുവിൽ പറയുന്ന ഇത്തരം സംഘങ്ങൾ പരസ്പരം ഇണങ്ങാതെ നൂറുനൂറുസംഘങ്ങളായി മത്സരബുദ്ധിയോടെ സുവിശേഷ പ്രചരണം നടത്തുന്നു. ഇവരുടെ മുഴുവൻ സാമ്പത്തികസ്രോതസും പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാണ്.

ഈ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളെയും ക്രൈസ്തവർ എന്ന് പൊതുവിൽ മാധ്യമങ്ങൾ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും മതം മാറ്റം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ മൗലികമായ സമീപന വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇവ തമ്മിൽ

ലുണ്ട്. ആർ.എസ്.എസിന്റെ സമുന്നത നേതാവായ കെ. എസ്. സുദർശനെപ്പോലെയുള്ളവർ ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി മനസിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഓർത്തഡോക്സ്, മാർത്തോമാ സഭകൾ തുടങ്ങിയവ തികച്ചും ദേശീയസഭകളാണെന്നും അവയുടെ നിലപാടുകൾ ഭാരതീയ സംസ്കൃതിക്ക് പൂരകങ്ങളാണ് എന്നും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

വേറൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ബലപ്രയോഗമോ വശീകരണതന്ത്രങ്ങളോ ഉപയോഗിച്ച് മതം മാറ്റം നടത്തുന്നതിനോട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയും മറ്റു പൗരസ്ത്യസഭകളും ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. 2000 വർഷങ്ങളിലെ അവരുടെ ജീവിതശൈലി ഇതരമതങ്ങളോടും സമൂഹങ്ങളോടുമുള്ള ബഹുമാനത്തിലും സ്നേഹ സൗഹൃദവേഴ്ചകളിലും നല്ല സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. എന്നാൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ, ഒരു വിഭാഗം, ഉണ്ടായത് കൊളോണിയൽ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെയോ ബലപ്രയോഗത്തിന്റെയോ വശീകരണതന്ത്രങ്ങളുടെയോ ഫലമായി കേരളത്തിലെ പുരാതന ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തെ വിഭജിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് ആ സഭകളുടെ നയങ്ങൾ ഒരളവുവരെ മിഷനറി സ്വഭാവമുള്ളതാണ്. എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതുവിധേനയും തങ്ങളുടെ സഭകളിലെ അംഗ സംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം, മറ്റു മതങ്ങളിൽനിന്ന് ആളുകളെ മതം മാറ്റം നടത്തിയാണെങ്കിലും, പുരാതന ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ നിന്ന് വശീകരിച്ചെടുത്താണെങ്കിലും കൃത്യമില്ല. തദ്ദേശീയമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ശാന്തമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളെ വിഴുങ്ങുന്ന ചില “പുനര്രൈക്യ” പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുന്നവയാണ്. വിദേശ സാമ്പത്തിക പിന്തുണയാണ് ഇത്തരം മതംമാറ്റ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ശക്തി.

മൂന്നാമതു പറഞ്ഞ ഗ്രൂപ്പിലും ഇത്തരം ശക്തമായ മതംമാറ്റ ചിന്തയും ദൗത്യവും നിലനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി പരമ്പരാഗത ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെയും മറ്റു മതങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരെയും അവഹേളിക്കുന്നതിനും തള്ളിപ്പറയുന്നതിനും അവരിൽ പലരും തയ്യാറാകുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി പരസ്യമായി പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുക, ചില ഹൈന്ദവ ആചാരങ്ങളെ നിന്ദാപൂർവ്വം പരിഹസിക്കുക, ഇതരമതങ്ങളിലെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ മനപൂർവ്വം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും നടക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ, “ക്രൈസ്തവർ ഹിന്ദുക്കളെ അക്രമിക്കുന്നു” അല്ലെങ്കിൽ “ഹിന്ദുക്കൾ ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ ചുട്ടുകരിക്കുന്നു”. എന്നൊക്കെ മാധ്യമങ്ങളും മറ്റു തത്പരവൃത്തങ്ങളും പരസ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ അടിസ്ഥാനപരമായ വ്യത്യാസങ്ങളും വിഭിന്നനിലപാടുകളും ഒന്നും കണക്കിലെടുക്കാതെ അപകടകരമായ സാമാന്യവൽക്കരണത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലമായി നമ്മുടെ ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിലെയും ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യത്തിലെയും ഉന്നതവും ഉദാത്തവുമായ മൂല്യങ്ങളും ജീവിതശൈലികളും പരസ്പര ബന്ധങ്ങളും എല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് തമസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. നല്ലവരായ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. കുറെ തീവ്രവാദികളുടെ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തെ കലുഷിതമാക്കുകയും അക്രമത്തിന്റെ യുദ്ധഭൂമിയിലേക്ക് നാം നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിമോചനത്തിന്റെ വഴി:- ബൗദ്ധ-ക്രൈസ്തവ മാതൃകകൾ

ജാതിചിന്തയുടെ കരാളഹസ്തങ്ങളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്നും പൂർണ്ണമായും സ്വതന്ത്രമായിട്ടില്ല. ഭാരതം രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ച കാലം മുതൽ നിഷേധാത്മകമായ ജാതീയതയെ മറികടക്കുവാൻ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രനേതാക്കൾ തീവ്രമായ ശ്രമം തുടങ്ങിവെച്ചു. ഇപ്പോഴത്തെ നമ്മുടെ ജനായത്ത സംവിധാനവും ഭരണഘടനയും നീതിന്യായവ്യവസ്ഥകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ പുരോഗതി കൈവരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നും അനന്തമായ വൈവിധ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നമ്മുടെ രാജ്യം ഏകരാഷ്ട്രമായി നിലകൊള്ളുന്നത്.

ഇന്ത്യയുടെ ശാപമായ വർഗവർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഭാരതത്തിൽ തന്നെ 2500 വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബുദ്ധമതം തുടങ്ങിവെച്ച ശ്രമങ്ങൾ ശ്ലാഘനീയമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. ജീർണ്ണമായ ബ്രാഹ്മണപൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും മനുഷ്യമർദ്ദകമായ മതജഡിലതയുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ബുദ്ധമതം ആരംഭിക്കുന്നതു തന്നെ. കൊളോണിയൽ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവിടെവന്ന ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാരിൽ ഒരു നല്ല പങ്കും ഈ മാതൃക പിന്തുടർന്ന് ഇന്ത്യയെ, നിർദ്ദയമായ ജാതിവ്യവസ്ഥയിൽ നിന്ന് സാധാരണക്കാരായ മനുഷ്യരെ വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ ഉദ്യമങ്ങളും നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിൽ ശ്ലാഘനീയമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

വർണ്ണവ്യവസ്ഥക്ക് പുറത്ത് വെറും കൃമികീടങ്ങളെപ്പോലെ നിന്ദയും മർദ്ദനവും ചൂഷണവും തിരസ്കരണവും നൂറ്റാണ്ടുകളായി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വലിയ ജനസമൂഹത്തിന് ആദ്യം ബുദ്ധ

മതവും പിന്നെ ക്രിസ്തീയ സഭകളും ഇവ രണ്ടിൽ നിന്നും പ്രചോദനം നേടിയ മറ്റു സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും നൽകിയ വിമോചനത്തെ നാം ഒരിക്കലും അവഗണിച്ചുകൂടാ. ഇന്നും ഇന്ത്യയുടെ കുശാമങ്ങളിൽ, സർക്കാരോ സാമൂഹിക സംഘടനകളോ എത്തിനോക്കാത്ത ഇരുണ്ടമൂലകളിൽ ഉത്തമരായ സന്യാസിമാരും ക്രിസ്തീയ മിഷനറിമാരും മറ്റും നടത്തുന്ന ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സേവനത്തെ വേണ്ടത്ര ഗൗരവത്തോടെ അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകൂ.

നമ്മുടെ ജനായത്തക്രമത്തിൽ ഭരണഘടനാവിരുദ്ധമായ ഫ്യൂഡൽ സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പല പ്രദേശങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. അടിമസമ്പ്രദായത്തിൽപ്പെട്ടുഴലുന്ന പാവങ്ങൾക്ക് ആരെങ്കിലും നീതിയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും വഴികാണിച്ചാൽ അത് നാം അങ്ങേയറ്റം ഔദാര്യത്തോടെ അത്തരം ശ്രമങ്ങളെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ അതിനെ മതംമാറ്റത്തിനും സ്വന്തം സമൂഹത്തിന്റെ അംഗവർദ്ധനക്കും തെറ്റായ ശക്തിസംഭരണത്തിനും ഉപാധിയാക്കിയാൽ അത് വലിയ തെറ്റുതന്നെയാണ്. മർദ്ദകവ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് വിമോചിതരായ മനുഷ്യരെ വീണ്ടും സ്വാർത്ഥപരമായ മറ്റു താല്പര്യങ്ങൾക്ക് അടിമകളാക്കുന്ന യാതൊരു ശൈലിയെയും നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാനാവില്ല. മനുഷ്യവിമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മതസംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയവൽക്കൃതമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഇക്കാര്യം നന്നായി തിരിച്ചറിയണം.

ആദരവിന്റെ പാരസ്പര്യം:

ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്ത്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഈയിടെ പറഞ്ഞതു പോലെ നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദേവാലയത്തെ നശിപ്പിച്ചതിനു ശേഷമേ മറ്റുള്ളവരുടെ ദേവാലയങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നത് ആഴമേറിയ ഒരു സത്യമാണ്. അപരനോടുള്ള ബഹുമാനവും അപരമായ സകലത്തോടുമുള്ള ആദരവും നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുക്കളും പുരാതന ക്രിസ്ത്യാനികളും മുസ്ലീംകളും ഈ പൈതൃകം ഒരുപോലെ പങ്കുവയ്ക്കുന്നവരാണ്. അക്രമം ഒന്നിനും പരിഹാരമല്ല എന്ന് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ് സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുതന്ന പാഠം നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ നിയമകമാണ്. അതുകൊണ്ട് മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു അക്രമം ഇന്ത്യയിൽ നടന്നാൽ എല്ലാമതങ്ങളിലുംപെട്ടവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ലജ്ജിക്കുകയും പൂർണ്ണമാഹുദയപരിശോധനക്കും അനുതാപത്തിനും സ്വയം തിരുത്തലിനും തയ്യാറാവുകയും വേണം. അതുപോലെതന്നെ ഭാരതീയ സംസ്കാരവും ഹിന്ദുമതവും ഇതര മതങ്ങളോട് കാണിക്കുന്ന സഹിഷ്ണുതയും ആതിഥ്യമര്യാദയും മറ്റുള്ളവർ ഒരിക്കലും ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തരുത്. ആഴമായ ആദരവും സൗഹൃദവുമാണ് ഇതരമതങ്ങൾ കാണിക്കേണ്ടത്.

തനിമയും ദേശീയതയും:

അടുത്തകാലത്ത് ഉണ്ടായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ദേശീയതയുടെയും തനിമയുടെയും ആഴമായ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യക്കു പുറത്തുള്ള ചില മതാധികാരികളും സ്ഥാപനങ്ങളും നിയമങ്ങളുമാണ് തങ്ങളുടെ മാനദണ്ഡങ്ങളെന്ന് പരോക്ഷമായി എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില സഭകളും മതസംഘടനകളും ഒരു വശത്ത്. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽ ജനിച്ചവർ മാത്രമേ ഹിന്ദുക്കളാവുകയുള്ളൂവെന്നും ആ ഹിന്ദുത്വത്തിലാണ് ഭാരതീയ സംസ്കൃതിയുടെ കാതലെന്നും വിശ്വസിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സംഘടനകൾ മറുവശത്ത്. ഇവ രണ്ടും രണ്ട് വിരുദ്ധകോടികളിലാണ്. തീവ്രവാദവും അക്രമവും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പ്രചരണത്തിന് ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഈ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും സാധിക്കും. ഇവിടെയാണ് നമ്മുടെ ജനതയ്ക്ക് മോചനം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഈ പരകോടികളിൽനിന്നും ഇവയുടെ സാമാന്യവൽക്കരണത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ സാമൂഹ്യബോധത്തെയും കർമ്മപഥങ്ങളെയും വിമോചിപ്പിച്ച് സമാധാനപൂർണ്ണമായ ഒരു സംവാദത്തിലേക്കും സാമൂഹികസൗഹൃദവേഴ്ചയിലേക്കും നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ നയിക്കുക എന്നതാണ് ഇന്ന് മതങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മിഷൻ.

പുനർവിചിന്തനം

പാശ്ചാത്യ മിഷനറി പ്രസ്ഥാനം നൽകിയ നിർവ്വചനങ്ങളെ ഇന്ത്യയിലെ ക്രിസ്തീയസഭകൾ മൗലികമായി പുനർവിചിന്തനം ചെയ്യണം. അതുപോലെ ഭാരതത്തിലെ പുരാതന ക്രൈസ്തവ സഭകളുടെ ഭാരതീയമായ ജീവിതശൈലിയെയും ഇതരമതങ്ങളുമായി അവർ അനുവർത്തിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന സൗഹൃദവേഴ്ചകളെയും ഇന്ത്യയിലെ ഹൈന്ദവസമൂഹങ്ങൾ ആദരപൂർവ്വം കാണേണ്ടതാണ്. പാശ്ചാത്യമതമുള്ള ചില സഭകളിൽ ഉരുത്തിരിയുന്ന ഭാരതവൽക്കരണവും മതസംവാദതാല്പര്യവും പഴയമതംമാറ്റമിഷന്റെ മുഖംമൂടികളാണ് എന്ന് സംശയിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. അങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ക്രിസ്തീയസഭയ്ക്ക് നിഗൂഢമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതവർ മുളയിലെ നുള്ളിക്കളയേണ്ടതുമാണ്. വിദേശപ്പണം

ഒരിക്കലും മതംമാറ്റത്തിന് ഉപയോഗിക്കരുത്.

മനുഷ്യസ്നേഹവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വബോധവും മനുഷ്യ അന്തസ്സിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകങ്ങളാണ് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന മതങ്ങളും സാമൂഹ്യസംഘടനകളും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും ഒത്തുചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള വേദികൾ ധാരാളമാണ്. അക്രമരഹിതവും നീതിപൂർവ്വകവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതി രൂപപ്പെടുത്താനാണ് നാം കൂട്ടായി ശ്രമിക്കേണ്ടത്. വർഗീയ ശക്തികളെയും മതവൈരാഗ്യം വളർത്തുന്ന തീവ്രവാദി സംഘടനകളെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇതുമാത്രമേയുള്ളൂ മാർഗം. സുതാര്യവും സൗഹൃദപൂർണ്ണവുമായ ഒരു ദേശീയ ചർച്ചയ്ക്ക് എല്ലാമതനേതാക്കളും ചേർന്ന് മുൻകയ്യെടുക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പൊതുഭാവിയെക്കുറിച്ച് താല്പര്യമുള്ള സമൂഹനതരായ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളെയും സങ്കുചിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കപ്പുറത്ത് മനുഷ്യദർശനമുള്ള മാധ്യമപ്രവർത്തകരെയും ഈ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയോടുകൂടി നാം രൂപപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയ സമൂഹനതരമായ ഒരു സാമൂഹിക ദർശനം പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യാന്തസ്സിലേക്കും സമത്വബോധത്തിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കണം. ഇതാണ് ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്ന് മതങ്ങളുടെ പൊതുധർമ്മവും ദൗത്യവും.

(വിശ്വസ്നേഹദർശനം എഡിറ്റോറിയൽ അഡ്വൈസർ ലെജു പി. തോമസി നോട് പറഞ്ഞത്)